

Včas ráno lastovička šteboce

♩ = 116

Zapísal Anton Budinský

Včas rá - no las - to - vič - ka šte - bo - ce, kým sl - nieč - ko vy - cho - dí,

poz - ri, mi - lá, do mes - ta Zvo - le - na, kde sa mi - lý pre - cho - dí.

2. [:Prechodí sa po meste Zvolene, šablíčka mu štel'uje,:]
[:pozri milá do mesta Zvolena, už sa milý šnuruje.:]
3. [:Šnuruje sa hodvábnou šnúročkou a slzy mu padajú,:]
[:pozri milá do mesta Zvolena, už mu mundúr dávajú.:]
4. [:Dávajú mu celý mundúr nový, aj konička vraného,:]
[:pozri milá do mesta Zvolena, už si sadá na neho.:]
5. [:A keď si on na konička sadou, tri razy sa otočiu,:]
[:vtedy sa on s jeho najmilejšou posledný raz rozlúčil.:]